

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת נצבים - וילך ♦ כה' אלול תשע"ג ♦ עלון 45

"כשהנשמה מאירה - גם שמים עוטי"

שרה מפקיט אור נעים.

(מגד ירוק)

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

בראשית ברא אלקים - הרב צחור נועם

"וַיִּתְּנֵם ד' לַפְּנִיכֶם וְעָשִׂיתֶם לָהֶם כְּכֹל הַמְצָוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם..חֲזָקוּ וְאַמְצוּ אֶל תִּירְאוֹ וְאֶל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם" [לא ה, ו]. הראי"ה זצ"ל ('שמונה קבצים' קובץ ו פסקה קג) כותב: "אנו מסתכלים בדורות הראשונים, המסופרים בתורה, בנביאים ובכתובים, אותם הדורות שהיו עסוקים במלחמה והם הגדולים שאנו מתייחסים אליהם בידידות וגדולת קודש. הננו מבינים, שהזיק הנשמתי הוא היסוד: אותו מעמד העולם, שהלך במרוצתו אז, שהייתה המלחמה כל כך נחוצה בו, הוא גרם להופיע את אלה הנשמות, שהרגשתן הפנימית בתוכן שלם הייתה. מלחמת קיומם, קיום האומה, מלחמת ד' הייתה בהכרה פנימית. עזיזים היו ברוחם וידעו בעמק החשך לבחור בטוב ולסור מן הרע, "גם כי אלך בגיא צלמות לא אירע רע". כשאנו מתבוננים אליהם, הננו, בכל ההופעה הרוחנית שאנו כל כך שוקקים לה, משתוקקים לאימוצם, לכוח החיים החטוב והגבוש, האיתן והמוצק, ששכן בקרבם. ומתוך תשוקה זו, כוחנו הרוחני מתאמץ וכוח גבורתנו מתעדן, ואותן הנשמות החזקות חוזרות לחיות בנו כימי עולם".

(עכ"ל) עלינו לשאוף ולפעול להיות נשמות חזקות הנלחמות על חיינו הרוחניים הבאים תוך התמודדות בלתי פוסקת במלחמת הקיום היום יומי, בהסתערות התאוות והיצרים במחבואי החיים השוצפים מולנו. כנאמר בספר "תנא דבי אליהו" (פכ"ה): "כל אחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב". האבות הקדושים מסמלי דרך המאבק הקיומי בחיי החומר אך במקביל וביתר כוח בחיי הרוח לימדו אותנו שזו לא חובת יחידי סגולה, זה לא הידור אלא על כל אחד מאיתנו - לרצות, לשאוף ולומר "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי", כי בכוחנו הדבר אם רק נרצה בכך, כוח זה טמון בתוכנו. חושבים אנו לעתים כי המצב אליו הגענו היא הפסגה. אך עלינו, להפנים שאין קץ לכוחנו ואין גבול ליכולתנו, לפעול ולעלות מעלה מעלה. לשנן לעצמנו שוב ושוב ידיעה זו, שבכוחנו להגיע לדרגת האבות הקדושים וכמאמרם חז"ל "חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי". ביום זה כ"ה באלול יום בו נברא העולם, הכל מתחדש, וכוחות הקודש של "בראשית ברא אלקים" מאירים בנו להתחיל הכל מבראשית, נקיים מכל עוון חטא ופשע.

שבת שלום.

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

על עיקרה של עבודת היום, נמסרו לנו דברים בשם מרן הרא"ה מפי החסיד שבכהונה, נזיר אלוקים הרב ר' דוד הכהן ז"ל.

וכך מספר הגר"ח"י לוי זצ"ל במאמרו על הרב הנזיר:

פעם שאלתי אותו (את ר' דוד הכהן ז"ל) על המאמר של ר' עקיבא "אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרים ומי מטהר אתכם" [יומא פה:], ששמעתי אותו חוזר עליו כמה פעמים ביום הכיפורים בהתלהבות ובשמחה עצומה.

והוא אמר לי, שהמאמר הזה הוא סגולה להחדיר אהבת ישראל בלב האדם, ובפרט אם הוא נאמר מתוך שמחה, כי שמחה היא המפתח לאהבה, שכן אנו אומרים "אשר ברא ששון ושמחה וכו' אהבה ואחוה".

והוסיף ואמר לי בשם מרן הרא"ה, שכל עבודת יום הכיפורים היא להגיע להתרוממות העילאית של אהבת השם המתבטאת בקריאת "שמע ישראל", שהיא חתימת היום הקדוש. ובכדי להתרומם למדריגה זו, מוכרחים אנו להחזיר בלבנו אהבת ישראל, ולכן אנו מתחילים תפילת היום הקדוש בפסוק "אור זרוע לצדיק, ולישרי לב שמחה", שסופי התיבות שלו הם ר' עקיבה, שהוא זכה למדריגה העליונה של אהבת השם ושל אהבת ישראל. (סנהדרין קי: רש"י ד"ה שבקיה: "שרגיל לזכות את ישראל")

[נזיר אחיו ח"א עמ' לד]. אביך פרק א' פסקה ח'.

משנת - הראי"ה זצ"ל

פי קרוב אליך הדבר מאד [ל, יד].

"התשובה היא קרובה מאד וקלה, כעדות תורת הקודש "כי קרוב אליך הדבר מאד" [דברים ל, יד], והריוח גדול מאד רפואה שלמה לגוף ולנפש ולכל העולם כולו, בדברי חז"ל בשלהי יומא, שאפילו אחד ששב מוחלין לו ולכל העולם כולו, ומביא רפואה לעולם, וכמשל הרבנו יונה ב'שערי תשובה' [שער א סימן ב] על דבר התפוסים ע"י עון למלכות, שהשאיר להם מחתרת פתוחה, והיה הקצף גדול על מי שלא ברח, כיון שראה המחתרת פתוחה לפניו, שמע מינה שרצון המלך להנצל על ידה בנקל, כי חפץ חסד הוא".

[מרן הראי"ה, 'אגרות הראי"ה ח"א אגרת קלה].

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד